

[Arbejdsministeren]

frister en svag sjæl over evne ved at fremsætte den slags forslag.

Jeg skal dog gerne bistå hr. Glistrup, hvis kendskab til den borgerlige straffelov formentlig overstiger hans kendskab til arbejdsretten, og sige, at hvis man endelig vil have en løsning, en juridisk konstruktion som den, man efterlyser i § 2, som selvfølgelig er et håbløst forslag fra ethvert synspunkt, så kunne man selvfølgelig bruge noget, som jeg ikke i øvrigt kan stemme for, men som selvfølgelig intelligensmæssigt er mere stemmende med det omdømme, som hr. Glistrup normalt sætter pris på at man har om ham: selvfølgelig at anvende tvungen voldgift på dette område. Det er selvfølgelig en langt mere spiselig konstruktion end at lade domstolene tage stilling til en eller flere medarbejders søgsmål på påstanden om, at de ikke har tilfredsstillende arbejdsvilkår, og så bare lade det være til fri, skønsmæssig afgørelse ved de normale domstole at gøre dette.

Det var et gratis råd. Det gør nu ikke forslaget mere spiseligt i regeringens øjne, bare ikke slet så intelligensmæssigt utilfredsstillende.

Nej, det, der kalder mig op, vil jeg gerne sige til hr. Glistrup, er, at hr. Glistrup taler hele tiden om kinesere. Man forstår, at det først og fremmest er mennesker, der findes blandt portørerne, en befolkningsgruppe, man forstår fremskridtspartiet ikke har en særlig stor tillid til. Men hvad er kendsgerningen, hr. Glistrup, når man taler om arbejdsnedlæggelser på sygehuse? Lad mig bare nævne noget, som efter forslaget her vil blive strafbart med fængselsstraf. Lad mig bare nævne 2 faktisk forekommende arbejdsnedlæggelser eller arbejdsvægringer på sygehuse, som ville blive kriminaliseret, hvis disse forslag fra fremskridtspartiet blev gennemført.

For nogle år siden behandlede vi hjerne-dødskriteriet her i folketinget, på baggrund af at en lang række sygeplejersker ud fra samvittighedsmæssige grunde nægtede at udføre transplantationer, nyretransplantationer, på hjernedøde patienter. Det er helt klart en arbejdsnedlæggelse, og de pågældende ville selvfølgelig skulle sættes i fængsel efter dette forslag.

Eller tag eksemplet under diskussionen omkring svangerskabsafbrydelse, hvor der ikke var hjemmel for sygeplejersker før loven

om abort til at nægte at medvirke i forbindelse med afbrydelse af et svangerskab. Da var der sygeplejersker, sygehjælpere, der nægtede at medvirke ved abortindgreb. Efter loven her er der overhovedet ingen tvivl, da er de strafbare og hjemfaldne til fængselsstraf.

Jeg tror, at man kan nævne langt flere og mere nuancerede eksempler på, at der også i et sygehus, uden at ønsket er at skade patienterne, kan opstå en situation, der udløser en spontan arbejdsnedlæggelse eller arbejdsvægring, som vi alle må betragte som beklagelig. Men er løsningen virkelig, ønsker man virkelig, at folketinget, regeringen, de politiske partier skal tage alvorligt et forslag, som kun har én, én løsning, nemlig frihedsstraf? Jeg mener, det er uværdigt.

Og så vil jeg gerne sige til sidst, at jeg deler slet ikke hr. Glistrups nedvurderende opfattelse af personalet på vore sygehuse og vore plejehjem. Jeg tror, at både sygehjælpere, læger, sygeplejersker, portører og andre, som er beskæftiget, har en meget stor grad af ansvarsfølelse over for det arbejde, de udfører, og at de selv er interesseret i at undgå arbejdsnedlæggelser. Vi ved jo også, at deres organisationer har udfoldet alle mulige anstrengelser for at sikre, at sådanne situationer ikke opstår, og for at sikre, at et beredskab er til stede, hvis der alligevel kommer en kritisk situation. I forhold til alle disse positive, menneskelige, prisværdige bestræbelser på at løse de reelle problemer passer fremskridtspartiets forslag om tvangs-fængsling af mennesker, der deltager i sådanne konflikter, selvfølgelig som en knyttet næve til et blåt øje.

Arne Melchior (CD):

Ja, man burde nok ikke forlænge debatten. Jeg beundrer arbejdsministerens manuduktionsvirksomhed her.

Der er en enkelt bemærkning, jeg heller ikke kan tilbageholde, og det er i forbindelse med hr. Glistrups omtale af, hvor hård straffen skulle være. Det havde han en klar løsning på: den skulle simpelt hen være sådan, at strejker slet ikke forekommer, arbejdsvægringer slet ikke forekommer.

Må jeg ikke nok erindre om, at vi i de senere måneder i vort eget lands nærhed har set mennesker i milliontal gå i strejke under